

T.M.M.O.B.
MADEN MÜHENDİSLERİ
ODASI

Adına Sahibi
ve Sorumlu Yazı İşleri
Müdürü
Çetin YEMYEŞİL

Yayın Kurulu :
Seçkin İNCEEFE
Oktay YAĞIN
Süleyman ÖZERK
Celin ONUR

İdare Yeri
Selçuk Çekim
Ankara, F.K. (254 Eylül)
Tel : 25 10 80

REKLAM TARİFESİ

	Sayı	Yıllık
	TA.	TL.
Arka D\$ Kapak		12000
Ön İç & anak	2000	9600
Arka iç Kapak	1750	7400
İç Sayfalar	1000	4800
Yarım Sayfa	600	2880

- Dergimizdeki yazılar izinsiz ve kaynak gösterilmeden aktarılamaz.
- Gönderilen yazılar basılmamış veya basılmamış seri verilmaz.
- Yanlardaki düşünce ve inançlarla bunlardan doğacak sorumluluklar yazarına aittir.
- Dergi iki ayda bir yayınlanır ve sayısı 20 T.L. dir.

Basıldığı Yer :

ŞAFK MATBAASI
Ankara — 1975

TEMMUZ 1975
CİLT : XIV SAYI : 4

madencilik

Maden Mühendisleri Odası Dergisi

DOĞAL KAYNAKLARIN GERÇEK
SAHİBİ O ÜLKENİN HALKIDIR.

İÇİNDEKİLER

	Sayfa
Türkiye ikinci Teknik Sente Kurultayı Toplandı	
Arına Paralel Ahsao Avak Tahkimatında Sarma Tüketiminin Minimuma indirilmesi Ergin Anoğlu	1
Kargedik Lawar Tesisleri Hüseyin SARİÇİMEN	11
Zamantı Havzası Oksitli Çinko Cevherlerinin Değerlendirilmesinde Waelz Projesi. Dr. Erdoğan Yiğit	26
Kömürden Petrol : Güney Afrikadaki Sasol Kömür Dönüştürme Tesisi. Tayfun ÖZ USLU	43
Seramik Sanayinde Kurutma Maliyetini % 90 Düşüren Hızlı Kurutma. Güner SÜMER	46
Türkiye Bilimsel ve Teknik Araştırma Kurumu V. Bilim Kongresi.....	50

kedir. Ülkemiz aşırı kârlar peşinde dünya halklarını sömüren uluslararası tekellerin ve onların devletlerinin ekonomik politik ve askeri odaklarıyla sıkı sıkıya bağlı yerel sermaye çevrelerinin tahakkümü altındadır. Ülkemizin yerüstü ve yeraltı kaynakları yine bu dışa bağımlı ilişkiler zinciri içinde tekellerin sermayeye peşkeş çekilmektedir. Halkımız ekonomik baskılarla yoksulluğa itilirken çalışanların yarattığı artı değer alabildiğine sömürülmektedir.

Çarpıkta olsa gelişen kapitalist sistem içinde zorlu mücadelelerden sonra işçiler sendikal haklarına kavuşmuşlardır. 1960 dan sonra açılan sınırlı demokratik ortamda toplu sözleşme ve grev haklarını da elde eden işçilerin sendikal mücadeleleri yeni boyutlar kazanmıştır. Çalışanların diğer kesimleri ve bu arada teknik elemanlarında nesnel ve öznel şartların gelişimi ile örgütlenme, ekonomik ve demokratik haklarını kazanma yolunda mücadeleye girmişlerdir. 1965 senesi sonrası tekellerin sermayenin yoğunlaşan sömürüsü ile birlikte sömürülen sınıf ve tabakaların giderek potüze olduğu, iktidarfa karşısında ekonomik politik mücadelelerini yoğunlaştırdığını görmekteyiz. 1970'lerdeki toplumsal gelişme içinde flerek ekonomik bunalımlar gerekse ekonomik istekleri artan kitlelerin baskıları sonucu iktidar mevcut yöntem biçimiyle sermayenin taleplerine cevap veremez duruma gelmiştir. Bunun sonucu olarak 1971 de hak ve Özgürlüklerin alabildiğine kısıtlandığı, ekonomik ve politik mücadelelerin tüm çalışanların, ilerici ve devrimcilerin üzerine baskıların yoğunlaştığı faşizan bir döneme girilmiştir. Çıkartılan anti-demokratik yasalarla örgütler kapatılmış, işçilerin grev hakları sonuna kadar kısıtlanmıştır. Çalışanların ücretleri artan hayat pahalılığı karşısında dondurulukren uluslar arası tekellerin sermaye, yerel işbirlikçilerin sermaye birikimleri hızlanmıştır. Kamu kesiminde çalışanların sendikal hakları ilk sendikalaşma deneyi TEKSEN'de diğer

memur sendikaları ile birlikte kapatılmıştır. Üç yıllık baskı döneminde de sömürülen sınıf ve tabakalar demokrasi mücadelesini sürdürmüşlerdir. 1973 seçimleri tüm faşist baskılara rağmen demokrasi ve bağımsızlıktan yana olan güçlerin ağırlıklarını vurguladıkları bir dönüm noktası olmuştur. Bununla birlikte, seçimlerin işbaşına getirdiği çalışanlardan yana olduğunu iddia eden bir partinin ağırlıkla iktidar olduğu bir dönemde de kamu kesiminde çalışanların ve bu arada teknik elemanların sendikal hakları doğrultusunda hiçbir girişim olmamıştır.

Bugün yeryüzünde emperyalist kapitalist sistem büyük bir ekonomik kriz içindedir. Ve bu bunalım, dışa bağımlı kapitalist ekonomik yapı nedeniyle enflasyon, hayat pahalılığı ve işsizlik şeklinde ülkemizde yansımaktadır. Ekonomik bunalıma düşen sermaye, halkımızın haklı taleplerini boğmak ve sömürüsünü arttırmak için oluşturduğu milliyetçi cephe iktidarını, çalışanlar üzerinde bir baskı aracı olarak kullanmaktadır. Bu nitelikli bir iktidarın çalışanların en acil görevi kendi ekonomik mücadelelerinin yanı sıra demokrasi ve bağımsızlık mücadelesinde de yerlerini almalarıdır.

TEKNİK ELEMANLAR

ÇALIŞANLARIN BİR PARÇASIDIR

Kapitalist teknolofnin yarattığı iş bölümü içinde özgül bir yeri olan teknik elemanlar genel olarak toplumun bir kesimini oluşturmaktadır.

Kapitalist sistemin gasbettiği artı değerde biz kafa emekçilerinin de bir payt vardır. Buna rağmen fabrikalarda, şantiyelerde, barajlarda, tarımda ve ormancılıkta işçi sınıfı ile birlikte ve aynı koşullarda çalışan bu kitlenin büyük çoğunluğu memur diye adlandırılarak çalışanların en temel haklarından yoksun bırakılmışlardır. Çarpık sanayileşmenin, enfiasyonist politikanın yükünü tüm çalışanlarla birlikte çeken teknik elemanlar sendikalaşma, grev ve

toplu sözleşme olanaklarından uzaktırlar. Keyfî personel rejimleri, ayrıcalıklı yan ödemeler ve fiyatlara ulaşamayan düşük ücretler bu durumun sonucu olarak ortaya çıkmaktadır.

SENDİKAL MÜCADELE ZORUNLUDUR

Çalışanların ekonomik ve demokratik haklarını alma yönünde örgütlenme mücadelesi onların en doğal hakkıdır. Emeğin sermaye karşısında haklarını koruma mücadelesi işçi sınıfının mücadelesi ile başlamış, kapitalizmin gelişimi içinde tüm çalışanların bu haklara kavuşması istemi ile yeni boyutlar kazanarak güçlenmiştir. Sermaye karşısında çalışanları örgütlü olarak görmek istemez ve örgütü mücadeleden korkar. Bu nedendir ki sendikalaşma mücadelesi bütün dünya pratiğinde uzun ve zorlu bir yoldan geçmiştir. Sermaye, sömürsünün devamlılığını sağlamak için çalışanlar arasında yapay çelişkiler yaratmakta, onları bölerek mücadelelerini zayıflatmaya çalışmaktadır. Kendi içimizde de bunların en somut örneğini yaşamaktayız. Teknik elemanlar arasında yaratılmak istenen yapay çelişkiler kafa kol emeği arasında yaratılmak istenen çelişkiler sermayenin bizleri bölmek için uyguladığı yöntemlerdir. Bütün teknik elemanlar buna açıkça bilmektedir. Yine tüm teknik elemanlar bilmektedirler ki, ortak mücadelemiz işçi sınıfının yanında sermayeye karşıdır. Bunun için ilk hedef grev ve toplu sözleşme haklarıyla silahlanmış sendikal hakka kavuşmaktır.

NE TÜR BİR SENDİKALAŞMA İSTİYORUZ

Bilim ve teknolojiye gelişmeler ileri kapitalist ülkelerde karmaşık emeğe olan gereksinimi gidererek arttırmakta ve mühendis mimarlar dahil teknik elemanları doğrudan üretim sürecine sokarak onların artı değer üreten ve işçi sınıfına yakın katmanlar haline getirme yolundadır. Türkiye'deki çarfeik kapitalist gelişme

inde de işçi sınıfı nicel olarak büyürken ileri kapitalist ülkeler çapında olmasa bile niteliksel olarak teknik elemanlarda giderek artan oranlarda işçi sınıfına yaklaşmaktadır.

Bu gelişmeler, teknik elemanların sendikalaşma biçiminin saptanmasındaki doğru yaklaşımı vurgulamaktadır. **TEKNİK ELEMANLAR İŞÇİ SENDİKALARI İÇİNDE İŞÇİLERLE BİRLİKTE ÖRGÜTLENMELİDİR.**

Bu sendikalaşma biçimi, içinde salt ekonomik sorunlara çözüm bulmakla kalmayacak, halkın çıkarları doğrultusunda demokratik ve sosyal görevlerini de yerine güvenceli olarak getirme, diğer bir deyişle bugün için güncel olan doğal kaynaklarımız üzerindeki emperyalist sömürüye karşı çıkmak, üretimin ve üretim kurumlarının denetimine katılma, bilim ve tekniğin gerici teknelci gruplar tarafından dar kâr hesapları uğruna değil ulusal çıkarlar doğrultusunda kullanma olanağını bu laca kıdır.

EKONOMİK VE POLİTİK MÜCADELE BİR BÜTÜNDÜR

Egemen sınıf politikacılarının ve gerici basının köşe yazarları sürekli olarak «teknik eleman örgütleri politika yapıyorlar» diye yaygara koparmaktadırlar. Bunun nedeni bizim yaşadığımız şartları kavramamızda her geçen gün gelişen bilincimizi körletmek, kendi politikalarına bizi köle etmek istemeleridir. Güçlenmemizden korkmaktadırlar. Unutulmamalıdır ki, politika dışında olduğunu iddia edenler kendilerini yöneten egemen politikaya boyun eğenlerdi; Somut sorunlarımızdan kaynaklanan sendikalaşma mücadelemiz bu Özgül sorunlarımızın kaynaklandığı toplumsal çelişkiler bütünü içinde yalnız teknik elemanların değil tüm halkımızın kurtuluşu yolunda bir adımdır. Ancak bu anlamda teknik eleman örgütlerinin politikayla uğraşmasından söz edilebilir.

Bu düzeydeki uğraşımız çalışanların farklı kesimlerinin, işçilerin, memurların öğretmenlerin, köylülerin, ve biz teknik elemanların amaçlarının ve mücadelelerinin bütünlüğünü göstermektedir. Önümüzdeki adım demokratik haklarımızın elde edilmesi, savunulmasıdır. Biz teknik elemanlar sendikal haklarımızı elde etmeye çalışırken işçilerin grev haklarının kısıtlandığına tonik oluyoruz. Toprak reformunun rafa kaldırılışı, tarım iş konununun bir türlü gerçekleşmemesi, üniversitelerin akademik özgürlüklerini yitirishi, demokratik mücadeleyi halkın bütün kesimlerinin gündeminde tutmaktadır. Demokratik mücadelenin düşünce ve eylemi kitleleri sarmaktadır. Ve meslek örgütleri artık demokratik kitle örgütlerine dönüşmektedir. Bu aşamada mücadelemiz kendini yenilemek durumundadır. Örgütlenmenin önemi üzerinde durmanın zamanı geçmiştir. Örgütlenmenin yolunu yordamını yaratmak zorundayız.

BİZ TÜM TEKNİK ELEMANLAR. SENDİKAL HAKLARIMIZI ELDE EDİNCEYE KADAR GÜÇLÜ BİR DAYANIŞMA İÇİNDE VE ÖRGÜTLÜ OLARAK SONUNA KADAR MÜCADELEMİZİ SÜRDÜRMEYE KARARLIYIZ.

BİZ TÜM TEKNİK ELEMANLAR, BU MÜCADELEMİZİN SENDİKAL HAKLARA SAHİP BULUNMAYAN DİĞER ÇALIŞANLARIN MÜCADELESİNİN AYRILMAZ BİR PARÇASI OLDUĞUNUN BİLİNCİ İÇİNDE TÜM ÇALIŞANLARI BU YÖNDEKİ MÜCADELEMİZİN BİRLEŞTİRİLMESİNE ÇAĞIRIYORUZ?

BİZ TÜM TEKNİK ELEMANLAR, İŞÇİ SİNİFİ SENDİKALARINI MÜCADELEMİZİ DESTEKLEMENE ÇAĞIRIYORUZ.

TÜM ÇALIŞANLARIN, ULUSLARARASI ANLAŞMALARLA GÜVENCE ALTINA ALINMIŞ GREV VE TOPLU SÖZLEŞME İLE DONATILMIŞ SENDİKAL HAKLARA KAVUŞMALARINI ONLARIN VAZGEÇİLMEZ EN DOĞAL DEMOKRATİK HAKLARIDIR.

KURULTAY SONRASI ÇALIŞMALAR KOMİSYONU RAPORU

GENEL DURUM

İkinci Teknik Eleman Kurultayı, ülkemizin ekonomik, politik ve kültürel koşullarında önemli değişikliklerin yeril güç dengelerinin oluştuğu bir dönemde, toplanıyor. 12 Marttan bu yana egemen sınıfların saldırılarına karşı, çalışanların mücadelesi yeni boyutlar kazandı. Egemen güçler, aralarındaki çelişklere rağmen, dışa bağımlı tekelleci sermayenin patronajında restorasyon dönemine girdiler. Cephe sadece iktidarda değil, sermayenin bütün Örgütlenme düzeylerinde oluşturulmaya çalışılıyor. Bağımsızlık ve Demokrasi mücadelesi de, zırlu deneylerin ardından bir üst düzeyde Örgütleniyor. İlerici ve devrimci parti-

ler, İşçi sınıfının devrimci sendikaları, faşizme karşı, bütün ilerici yurtsever ve demokratik örgütlerle dayanışma ve somut işbirliğini vurguluyorlar.

Soyut güçbirliği denemeleri somuta, sloganlar hayata geçme süreci içine giriyor. Teknik elemanlar ve örgütleri, İkinci Teknik Eleman Kurultayı, bu yeni durumları değerlendirmeli, Bağımsızlık, Demokrasi ve bunun bir parçası olan Sendikal haklar mücadelesinde, bütün deneylerinin üzerine gerçek ve eylemsel birliğini kırmalı ve hak ettiği yeri almalıdır.

Yeni durumlar, yeni ve ileri bir düzeyde mücadele biçimlerini zorunlu kılmaktadır. Bugün, açıkça görülmektedir ki, egemen

güçler, siyasi plânda Milliyetçi Cephe aracılığı ile, ekonomik planda, ekonomik örgütler aracılığı ile ittifaklarını ve birliklerini güçlendirmeye çalışmaktadırlar. Tabii ki, tekelci sermayenin patronajında bu çelişkili birliğin ve İttifakın oluşturulmasında, karşı devrimci ideoloji etkin bir araç olarak kullanılmaktadır.

Gelişen bu durumlardan, yeni ekonomik, politik ve ideolojik koşullardan bağımsız, bu gelişmeleri değerlendirmeyen, ilerici ve devrimci dayanışma ve örgütlenme düşünelmez.

Teknik eleman örgütlerinin ve sendikal haklar mücadelesinin, sermayenin örgütlenmesinden alacağı dersler, kendi aralarında ve diğer örgütlerle kurmakta olduğu somut ve sürekli dayanışma ve ortak çalışmalar vardır.

Bağımsızlık, demokrasi ve bunun bir parçası olan sendikal haklar mücadelesi ekonomik politik ve ideolojik bir bütünlük içinde sürdürülmektedir. Mücadelemliz, iç ve dış dinamiklerin bütünlüğü içinde, elimizde olmadan ulusal ve uluslararası düzeydedir. Milliyetçi Cephenin oluşumu, açıkça bir kez daha görülmüştür ki, dışa bağımlı kapitalizmin ve tekelci sermayenin ulusal ve uluslararası düzeyde mücadelelerin bir ürünüdür. Teknik elemanlar da mücadelelerini bir bütünlük içinde sürdürmelidirler.

TEKNİK ELEMAN ÖRGÜTLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ VE ELEŞTİRİSİ

Teknik eleman örgütleri bugüne, 2. Teknik Eleman Kurultayına .onurlu bir mücadele ve güçlü deneylerle gelmişlerdir. Kurultay ve özellikle sendikalaşma doğrultusundak' deneylerin, doğru bir değerlendirmesini ve eleştirisini yapmalı, ileri düzeyde ve sürekli bir örgütlenmenin esaslarını saptamalıdır.

Şunu açıkça söylemek gerekir ki, bugün teknik elemanlar ve örgütleri, sendikalaş-

ma doğrultusunda amaç ve slogan birliğe içinde olmalarına rağmen, fiili ve sürekli bir birlik oluşturamamışlardır. Kurultay bu birliğin oluşturulmasında önemli bir aşama ve araç olmakla beraber, birlikte mücadele hayata ve pratiğe geçirilmemiştir.

Aşılması zorunlu ve mümkün olan bu durumun, bizim dışımızda oluşmuş, görmezlikten gelemeyeceğimiz iki somut nedeni vardır.

Örgütsel statülerin farklılığı ve sendikalaşma mücadelesinde örgütlenme deneylerindeki farklılıklar:

Teknik elemanların bir kısmı kendi kanunlarına göre odalar halinde, bir kısmı dernekler halinde örgütlüdür. Bu durum yapay çelişkilerin doğmasına neden olmuştur. Hatta aynı statü içinde olan örgütler arasında bile bu yapay çelişkiler vardır. Sendikalaşma doğrultusunda geçirilen deneyler, amaçları aynı olmakla birlikte, birbirlerine zıt uygulamalar olarak değerlendirilmiş, bu deneyler arasında da çelişkiler yaratılmaktadır. Belirli koşulların ürünü olan ve görevlerini yapmış olan bu deneyler, değişen koşullara göre değerlendirilmemektedir.

Örneğin teknik elemanlar? bir bütünlük içinde temsil eder nitelikteki örgütlenme deneyleri, kurultay raporunda da belirtilmediği gibi, işçi sendikalarından ayrı elit bir sendikalaşma deneyidir. Ve tabanda işyerlerini esas alan yaygın bir örgütlenmeyi esas atmamıştır.

Şu anda yaşamakta olan işyeri temsilcilikleri deneyi, işyerlerini esas alan yaygın bir örgütlenme anlayışının ürünü olmasına rağmen, işleyişte bütün teknik elemanları temsil eden bir niteliğe ve güce kavuşturulamamıştır.

Sorun iki deney arasında bir çelişki yaratmak değil, bu iki deneyden de yararlanarak, daha ileri düzeydeki, bir örgütlenmeyi gerçekleştirmektir.

Teknik eleman örgütlerinin tabanlarının farklı kesimlerden oluşmaları:

Teknik elemanlar bugün, kamu kesiminde memur ya da sözleşmeli personel olarak, özel kesimde ücretli olarak, özel kesimde serbest iş sahibi olarak çalışmaktadırlar. Bu durum teknik eleman örgütlerine, farklı kesimlerden sorunlarından kaynaklanan değişik görev ve sorumluluklar yüklemektedir. Serbest çalışanların sorunlarından kaynaklanan örgütler arası çelişkiler, sendikalaşma mücadelesine olumsuz etkilerde bulunmaktadır.

Tekelleşme sürecinde giderek işsizliğe ve ücretli çalışmaya itilen serbest çalışan teknik elemanlarda, sendikalaşma mücadelesinin bir parçası olarak değerlendirilmeli, teknik eleman örgütlerinin bu konudaki politikasında birleştirilmelidir. Asgari plânda, serbest çalışan, teknik elemanların durumları ve gelecekları bilince çikartılmalıdır.

İKİ YANLIŞ YAKLAŞIM

Teknik eleman örgütlerinin statü ve işleyişlerinden oluşan farklılıklar, egemen güderin yarattığı çelişkiler geçirilen deneyler. İki yanlış düşünce tarzının ortaya çıkmasına sebep olmuştur.

Teknik eleman Örgütlerinin somut, durumlarını ve işleyiş farklılıklarını görmezlikten gelen düşünce:

Bu düşünce soyut bir birliktelik adına hareket etmekte, somut sorunları hesaba katmamakta, mücadelenin mevziler kazanılarak gelişeceğini görememektedir. Şurası açıktır ki, çalışanların ve teknik elemanların sorunları, sendikal hakları, bir denbire çözümlenmeyecektir.

Bu mücadelede kazanılacak her mevzi tüm çalışanlar ana kazanılmış mevziler olacaktır.

Teknik eleman örgütlerinin bugünkü somut durumlarını ve işleyiş farklılıklarını birbirine karşıt ve geliştirilemez gören düşünce:

Bu düşünce, mekanik bir şekilde bu günkü örgütlenmenin düzeylerine sıkı sıkıya sarılmakta, daha geniş, daha güçlü bir üst düzeyde örgütlenme düşüncesine karşı olmaktadır. Mevcut işleyişlere mahkûm olan bu düşünce, fiili birliğin oluşmasına engel olmaktadır.

Önemli olan şudur ki, bu iki yanlış düşünce tarzı, ayrı ayrı ortaya çıkmamakta, içiçe savunulmaktadır.

Yani, soyut bir birliktelik savunulurken, bu günkü örgütsel işleyişlere sıkı sıkıya sarılmaktadır.

Örgütlenmemiz ancak, bugünkü işleyişler ve somut durumları inkar etmeden, fiili, sürekli birliği kurarak bir üst düzeyde gerçekleştirebilir. Gerekli olan budur.

SENDİKALAŞMA MÜCADELESİNİN İLKELERİ VE PROGRAMI

Teknik elemanların sendikal haklar mücadelesi, hdkımızın ve tüm çalışanların mücadelesinin bir parçasıdır.

Bu ilke hayata geçirilmelidir. Bu ilke mücadelemizin siyasi özünüde belirler. Sendikal haklar, birleştirici olur düşüncesi ile, salt ekonomik çıkarlarla savunulmamalıdır. Egemen güçler sendikal hakları kabul etmek zorunda oldukları en san sendikacılığı da tezgahlarlar. Sendikal haklar mücadelesi, tekerci sermayenin egemenliğine karşı, anti-faşist, anti- emperyalist mücadele ile içiçedir, Bu mücadelede bağımsızlık ve demokrasiden, yuha tüm siyasi partilerin, açık tavrı almaları İstenmeli, programlarında tüm çalışanların ve teknik elemanların sendikal haklarının açıkça yer alması sağlanmalıdır.

Siyasi partilerle ilişkilerde, teknik elemanların örgütsel bağımsızlıkları titizlikle korunmalıdır.

işçi sınıfının sendikal örgütleri ile ortak sorunlar etrafında somit çalı^rhaldır ve dayanışma geliştirilmelidir.

Tarım ve orman işçilerinin sendikal hakları için verdikleri mücadelede ortak programlar geliştirilmelidir.

Bu ilkelerin hayata geçirilmesinin, tüm teknik elemanların ileri düzeyde örgütlenmeleri ile mümkün olabileceği açıktır.

Teknik Elemanların Sendikal Haklar Mücadelesi bir bütündür.

Bu bütünlük, soyut birliktelik düzeyinde kalmamalıdır. Birlik, tüm teknik eleman örgütlerini ve örgütlerin tabanlarındaki farklı kesimleri kucaklamalıdır. Yoksulluğa, işsizliğe ve ücretli çalışmaya itilen serbest çalışan teknik elemanlar da, sendikalaşma mücadelesinin bir parçası olarak ele alınmalıdır. Bu ancak örgütlerin sürekli bir araya gelmesiyle gerçekleştirilebilir.

Mücadelenin bütünü ve birliği, somut hedeflerin kazanılmasına açık olmalı, güçler birleştirilirken, örgütsel inisiyatifler güç kazanmalıdır. Sendikalaşma doğrultusunda ortak programlar oluşturulmalı bu programların uygulanmasında örgütlere sorumluluk ve inisiyatif verilmelidir. Güçlü birliğin amaçlanması, soyut bir merkeziyetçilik tehlikesi ile karıştırılmamalıdır.

Örgütlenme, üretimi yapan işi, işin yapıldığı yeri esas almalıdır. Yapay çelişkiler yalnızca örgütler arasında, değil bizzat işin yapıldığı yerde tabanda giderilmeye çalışılmalıdır, işyeri esasına göre örgütlenme yeni ve dinamik kadroların oluşmasını da sağlayacaktır. Bu örgütlenmede güncel sorunlarla, amaçlarımız içine savunulmalı, mücadelenin bütünlüğü ve sürekliliği hayata yansımalıdır.

Sendikalaşma, işçi sendikaları içinde olmayı amaçlamalıdır. Şu anda özel kesimde ve bazı iktisadi kamu kuruluşlarında, yasal olarak sendikalaşma hakkı olan teknik elemanlar mutlaka, varolan işçi sendikalarına katılmaya yönlendirilmelidir.

Teknik eleman örgütleri arasında birliği amaçlayan, dayanışma ortak çatışma ve destek eleştiriden bağımsız olamaz. Birlik doğrultusunda Örgütler arası çeliş-

kiler, fiilen ve sistemli bir şekilde bir araya gelinerek çözümlenebilir. Eleştirici açık olduğu sürece geliştirici ve birleştiricidir.

Teknik elemanların objektif ve bunun ürünü olan sübjektif durumlarının bilinç düzeyine çıkarılması zorunludur. Memurlaşma, atalet, ekonomik ve kültürel yoksullaşma, egemen güçlerin ideolojisinin yarattığı kapıkulu zihniyeti ve dejenerasyon somut ve örnekleri ile sürekli olarak istenmeli, teknik elemanların, bu durumun bilincine varmalarına katkıda bulunulmalıdır.

Teknik elemanların birliği doğrultusunda bilimsel dünya görüşünün birleştirici ve etkin rolü unutulmamalı, özellikle sendikal haklar mücadelesinin teorik ve pratik, bütün sorunları yaygınlaştırılarak ortak bilgi haline getirilmelidir. Bu görev şimdiye kadar yeterince yerine getirilmemiştir.

Özetle, sloganlarla sınırlı olmayan, teknik elemanların durumlarını ve geleceklerini tahlil etmesini ve saflarını bilinçli olarak seçmesini sağlayacak bir araç olarak, bilgi ve bilimsel yöntemler etkin bir şekilde kullanılmalıdır.

TEKNİK ELEMANLARIN DAHA GÜÇLÜ VE İLERİ DÜZEYDE ÖRGÜTLENMESİ İÇİN ÖNERİLER

1 — Teknik elemanların sendikal haklarının elde etme mücadelesi, tüm teknik elemanları çatısı altında toplayan demokratik bir kitle örgütünün önderliğinde verilecektir.

2 — Tüm Teknik Elemanlar Demeği (TÜTED) bu önderliği üstlenebilecek nitelikte olan tek örgüttür.

3 — TÜTED vereceği mücadelede, tüm meslek örgütlerimizce desteklenmelidir. Bu desteğin somut olarak gerçekleştirilebilmesi için TÜTED Merkez ve Şube Yönetim Kurulları, TÜTED çatısı altında tüm teknik eleman Örgütlerini bir araya getiren bir danışma kurulu oluşturulmalıdır. Bu,

TÜTED'In güçlenmesi için İzlenecek olan somut bir çalışma biçimidir.

4 — Gelecek Teknik Berna'n Kurultayına kadar, TÜTED'In önderliğinde örgütlenme - Eylem diyalektik birlikteki İçinde, önce bölgesel ve sonra Genel Forum yada Forumlar öfufsturufturmadır. Bu forumların oluşturulmasıyla somut ve bağlayıcı eylem biçimleri saptanmalıdır.

5 — Gelecek yıl toplanacak 3. Teknik Ele-

man Kurultayının düzenlenmesi ve yönlendirilmesi için TÜTED görevlendirilmelidir.

6 — Kurultay tertip komitesi 2. Teknik Eleman kurultayının bilimsel içeriğini Örgütlenme doğrultusundaki somut kararlarını bütün teknik elemanlara en kısa zamanda iletmelidir.

Bunun için, 100 000 tirajlı bir kitapçık çıkarılmalıdır.

D U Y U R U

ÜYE ÖDENTİLERİ HAKKINDA

Bilindiđi gibi, gerek birikmiş ödentilerin gerekse birikmekte olan ödentilerin, zor ödenebilecek düzeylere varmasını önlemek amacıyla tüm üyeleri m ize, borç durumlarını bildiren birer yazı göndermiş bulunuyoruz.

İki yıllık uygulamada, üye ödentilerini çeşitli nedenlerden ötürü ödemeyen üyelerimiz hakkında, yazışma ile borçlarını isteme dışında herhangi bir işleme gidilmedi. Buna Özellikle özen gösterdik. Çünkü yasal uygulamaların, gerek Oda gerekse üyelerimiz için istenen bir davranış olmadığı bir gerçektir. Ancak tüm uğraşlarımıza karşın üye ödentilerinin toplanmasında başarıya ulaştığımız söylenemez. Bu açıdan, 21. Genel Kurulda alınan kararlar doğrultusunda, borç tutarı 500.— TL, ve bunun Üzerinde olan üyelerimiz için yasal işlemlere girmek zorunluluğundayız. Duyurumuz, bu konuda İletilecek son bildirim olacaktır.

Başarı dilekleriyle.

Yönetim Kurulu